

Capitolul 1

Nașterea lui Oliver Twist

Nrintre clădirile sărăcicioase ale unui orașel al cărui nume real nu-l pot menționa deoarece nu ar fi înțelept din partea mea și căruia nici nu-i voi da un nume fictiv, există o clădire obișnuită, așa cum se găsesc și în orașele mici, și în cele mari – o casă parohială de muncă.

În acest așezământ sărăcicios s-a născut, într-o zi pe care nu e necesar să o precizez, un muritor al cărui nume e prezentat în titlul acestui prim capitol. La scurt timp după ce, cu ajutorul doctorului paroh, a apărut pe această lume plină de neazuri, persista îndoiala că va supraviețui atât cât să primească și un nume – caz în care povestea acestei vieți nu ar fi apărut niciodată; sau dacă totuși ar fi fost scrisă, ar fi reprezentat cea mai scurtă și fidelă biografie cunoscută vreodată în literatură.

Deși nu încerc să susțin că a te naște într-o casă parohială este o întâmplare fericită și o situație de invidiat pentru oricine, voi spune că, în acest caz particular, a fost cel mai bun lucru care i se putea întâmpla lui Oliver Twist. Cert este că l-au convins greu pe micul Oliver să respire, un exercițiu complicat dar necesar existenței noastre; și pentru un timp a respirat cu greutate, așezat pe o salteluță din lână, agonizând între această lume și lumea de dincolo, balanța înclinând în favoarea celei din urmă.

Chapter 1

The Birth of Oliver Twist

Among other public buildings in a certain town, which for many reasons it will be prudent to refrain from mentioning, and to which I will give no fictitious name, there is one building common to most towns, great or smalls a workhouse.

In this workhouse was born, on a day and date which I need not trouble myself to repeat, the item of mortality whose name is prefixed to the head of this chapter. For some time after it was ushered into this world of sorrow and trouble by the parish surgeon, it remained a matter of considerable doubt whether the child would survive to bear any name at all: in which case it is somewhat more than probable that these memoirs would never have appeared; or if they had, they would have possessed the great merit of being the most brief and faithful specimen of biography existing in the literature of any age or country.

Although I am not disposed to maintain that being born in a workhouse is in itself the most fortunate and enviable circumstance that can possibly befall a human being, I will say that in this particular instance it was the best thing for Oliver Twist that could possibly have occurred. The fact is, that there was considerable difficulty in inducing Oliver to breathe – a troublesome practice, but one which custom has rendered necessary to our easy existence; and for some time he lay gasping on a little flock mattress, rather unequally poised between this world and the next: the balance being decidedly in favour of the latter.

Dacă în acest scurt răstimp Oliver ar fi fost îngrijit cu multă dragoste de bunici atente, mătuși grijulii, moașe experimentate și medici cu vaste cunoștințe, fără îndoială că micuțul nu ar fi supra-viețuit. Dar nefiind nimeni acolo, în afară de o bătrână abțiguită și de doctorul parohiei, care își făcea treaba fără prea multă tragere de inimă, Oliver a convins Natura însăși că ar vrea să trăiască. Rezultatul a fost că, după câteva opintiri, copilul a început să respire și apoi să strănute. Curând, printr-un plâns tare și puternic, a adus la cunoștința tuturor locatarilor casei faptul că apăruse o nouă gură de hrănit în parohie; plânsul acesta i-a surprins pe toți, ținând cont că era vorba de un băiețel nou-născut care nu respirase mai bine de trei minute.

Când Oliver dădu această primă dovadă că are plămâni sănătoși, pătura peticită, azvârlită la căpătâiul unui pat metalic sărăcăcios, se mișcă și chipul palid al unei femei tinere se ridică anevoie de pe pernă. Cu o voce slăbită, le spuse:

– Dați-mi să-mi văd copilul și pe urmă pot să mor în pace! Dați-mi să-mi văd copilul!

Doctorul stătea cu fața la foc, frecându-și mâinile pentru a le încălzi.

Se ridică de pe scaun atunci când o auzi pe tânără vorbind și, apropiindu-se de căpătâiul patului, îi spuse cu o blândețe pe care nu ai fi așteptat-o de la unul ca el:

– Oh, nu e momentul să vorbești despre moarte.

– Dumnezeu s-o binecuvânteze! spuse bătrâna în timp ce-și îndesa repede în buzunar o sticlă verde din al cărei conținut gustase cu vădită plăcere într-un colț al încăperii. Dumnezeu să-i binecuvânteze inimioara ei bună, să trăiască tot cât am trăit eu, domnule, și să facă treisprezece copii așa ca mine – doar doi mai trăiesc și muncesc aici; dar știe ea mai bine ce să facă, Dumnezeu să-i binecuvânteze inimioara! Gândește-te ce fericire este să fii mamă, draguță.

Now, if during this brief period Oliver had been surrounded by careful grand-mothers, anxious aunts, experienced nurses, and doctors of profound wisdom, he would most inevitably have died in no time. There being nobody by, however, but a poor old woman who was rather drunk, and a parish surgeon, who did such matters by contract, Oliver and Nature fought out the point between them. The result was that, after a few struggles, Oliver breathed and sneezed. Then he proceeded to advertise to the inmates of the workhouse the fact of a new burden having been imposed upon the parish, by setting up as loud a cry as could reasonably have been expected from a male infant who had not possessed a voice for much longer than three minutes and a quarter.

As Oliver gave this first proof of the free and proper action of his lungs, the patchwork coverlet, which was carelessly flung over the iron bedstead, rustled; the pale face of a young woman was raised feebly from the pillow; and a faint voice said, "Let me see the child, and die." "Let me see the child."

The surgeon had been sitting with his face turned towards the fire, giving the palms of his hands a warm and a rub alternately.

As the young woman spoke, he rose, and advancing to the bed's head, said, with more kindness than might have been expected of him, "Oh, you must not talk about dying yet."

"Lord bless her dear heart no!" interposed the nurse, hastily depositing in her pocket a green glass bottle, the contents of which she had been tasting in a corner with evident satisfaction. "Lord bless her dear heart, when she has lived as long as I have, sir, and had thirteen children of her own, and all of 'em dead except two, and them in the workhouse with me, she'll know better than to take on in that way, bless her dear heart! Think what joy it is to be a mother, dear."

Această perspectivă optimistă de a fi mamă nu avu efectul așteptat. Tânăra femeie dădu din cap și întinse brațele spre micuț. Medicul i-l puse în brațe. Mama sărută apăsat cu buzele ei reci fruntea pruncului, își trecu palmele peste față, aruncă o privire rătăcită în jurul ei și, tremurând, închise ochii pentru totdeauna. Au frecat-o pe tâmpile și pe mâini, dar nu au mai putut să o readucă la viață. Au vorbit despre speranță și alinare, pe care tânăra aproape că nu le cunoscuse.

– S-a terminat, doamnă Thingummy*! spuse doctorul în cele din urmă.

– Oh, sărmana, atât i-a fost dat! continuă moașa, culegând dopul sticlei verzi de pe pernă, unde căzuse când se aplecase să ia copilul. Săraca de ea!

– Nu vă obosiți să trimiteti după mine dacă micuțul va plânge, spuse medicul punându-și mânușile cu multă grijă. Cu siguranță va fi neliniștit. Dați-i puțin terci cald în acest caz.

În timp ce-și punea pălăria și se îndrepta spre ușă, se opri în dreptul patului și adăugă:

– A fost o fată frumoasă! De unde vine?

– A fost adusă noaptea trecută din ordinul supraveghetorului. Au găsit-o zăcând pe stradă, spuse bătrâna. Cred că a mers mult pe jos deoarece avea pantofii făcuți ferfeniță, dar nimeni nu știe cu siguranță de unde venea și încotro se îndrepta.

Doctorul se aplecă peste trupul inert și, ridicând mâna stângă a femeii, spuse clătinând din cap:

– Aceeași veche poveste! Fără verighetă! Ei, noapte bună!

Bătrânul doctor plecă să cineze, iar moașa, după ce mai luă câteva înghițituri din sticla verde, se așeză în fața focului pe un scăunel și începu să-l îmbrace pe micuț.

Oliver Twist era un foarte bun exemplu că haina îl face pe om. Înelit doar într-o pătură, care până atunci fusese singurul lui veșmânt, el putea trece foarte bine drept un copil de bogătaş sau

---

* Doamna Cutare sau Doamna „Zi să-ți zic“ (n. trad.).

Apparently this cheerful view of a mother's prospects failed in producing its due effect. The patient shook her head, and stretched out her hand towards the child. The surgeon placed it in her arms. She imprinted her cold white lips passionately on its forehead; passed her hands over her face; gazed wildly round; shuddered; fell back – and died. They chafed her hands and temples, but the blood had stopped forever. They talked of hope and comfort. They had been strangers too long.

"It's all over, Mrs. Thingummy!" said the surgeon at last.

"Ah, poor dear, so it is!" said the nurse, picking up the cork of the green bottle, which had fallen out on the pillow, as she stopped to take up the child. "Poor dear!"

"You needn't bother to send for me, if the child cries, nurse", said the surgeon, putting on his gloves with great deliberation. "It's very likely it will be troublesome.

Give it a little gruel if it is.

"He put on his hat, and pausing by the bedside on his way to the door", added, "She was a good-looking girl, too; where did she come from?"

"She was brought here last night", replied the old woman, "by the overseer's order. She was found lying in the street. She had walked some distance, for her shoes were worn to pieces; but where she came from, or where she was going to, nobody knows."

The surgeon leaned over the body, and raised the left hand. "The old story", he said, shaking his head, "no wedding-ring, I see. Ah! Good-night!"

The medical gentleman walked away to dinner; and the nurse, having once more applied herself to the green bottle, sat down on a low chair before the fire, and proceeded to dress the infant.

What an excellent example of the power of dress young Oliver Twist was! Wrapped in the blanket which had hitherto formed his only covering, he might have been the child of a nobleman or a

un copil de cerșetor; nici cel mai experimentat ochi nu i-ar fi putut ghici locul cuvenit în societate. Dar acum, îmbrăcat în cămășuța îngălbenită de atâta purtare, era ușor de recunoscut – un copil al parohiei, un orfan al casei parohiale de muncă, umilit, înfometat, veșnic bătut și înghiontit – disprețuit și care nu stârnea mila nimă-nui. Oliver plângea de ți se rupea inima.

beggar; it would have been hard for the haughtiest stranger to have assigned him his proper station in society. But now that he was enveloped in the old calico robes which had grown yellow through use, he was easily recognized – a parish child – the orphan of a workhouse – the humble, half-starved drudge – to be cuffed and buffeted through the world – despised by all and pitied by none. Oliver cried lustily.

Capitolul 2

Evoluția și educația micului Twist

In următoarele opt-zece luni, Oliver fu victima unui lung șir de trădări și dezamăgiri. Copilul avu parte de o educație austeră. Situația micuțului orfan și flămând a fost raportată consiliului parohial, care a decis să-l trimită pe Oliver la o altă casă mai mică, tot proprietatea parohiei, aflată la o depărtare de trei mile.

Aici mai erau cam douăzeci sau treizeci de orfani care se târau pe podea și se jucau, fără să ceară prea multă hrană sau îmbrăcăminte, sub privirile părintești ale unei bătrâne doamne care primea pentru fiecare micuț, săptămânal, suma de 7 penny și jumătate. În opinia femeii, această sumă acoperea nevoile de hrană ale micuților; o grămadă de lucruri puteai să faci cu 7 penny: destul cât să îndopi un copil până i se face rău! Era o femeie bătrână și înțeleaptă, care știa ce este bine pentru ea. Astfel, folosea cea mai mare parte din bani pentru ea însăși, iar generația parohială în creștere primea o alocație chiar mai mică decât cea stabilită inițial.

Nu prea era de așteptat ca acest regim auster să dea roade și să ajute la creșterea unor copii sănătoși. La vârsta de 9 ani, Oliver era un copil palid, mic de statură și, desigur, foarte slab. Natura însă îl înzestrase cu un suflet dârz.

Chapter 2

Oliver Twist's Growth and Education

For the next eight or ten months, Oliver was the victim of a systematic course of treachery and deception. He had a strict upbringing. The hungry and penniless situation of the infant was reported by the workhouse to the parochial council, who decided that Oliver should be sent to a branch-workhouse three miles away.

There, twenty or thirty other young orphans rolled about the floor all day, without too much food or too much clothing, under the parental supervision of an elderly female, who looked after the children for the payment of sevenpence-halfpenny per small head per week. In her opinion, sevenpence-halfpenny's worth per week is a good round diet for a child; a great deal may be got for sevenpence-halfpenny: quite enough to overload its stomach, and make it uncomfortable. The elderly female was a woman of wisdom and experience; she knew what was good for herself. So, she used the greater part of the weekly wage for herself, and gave the growing parochial generation an even smaller allowance than was originally provided for them.

It cannot be expected that this system of farming would produce any very extraordinary or healthy crop. Oliver Twist's ninth birthday found him a pale child, somewhat small in stature, and decidedly thin. But nature had implanted a good sturdy spirit in Oliver's breast.